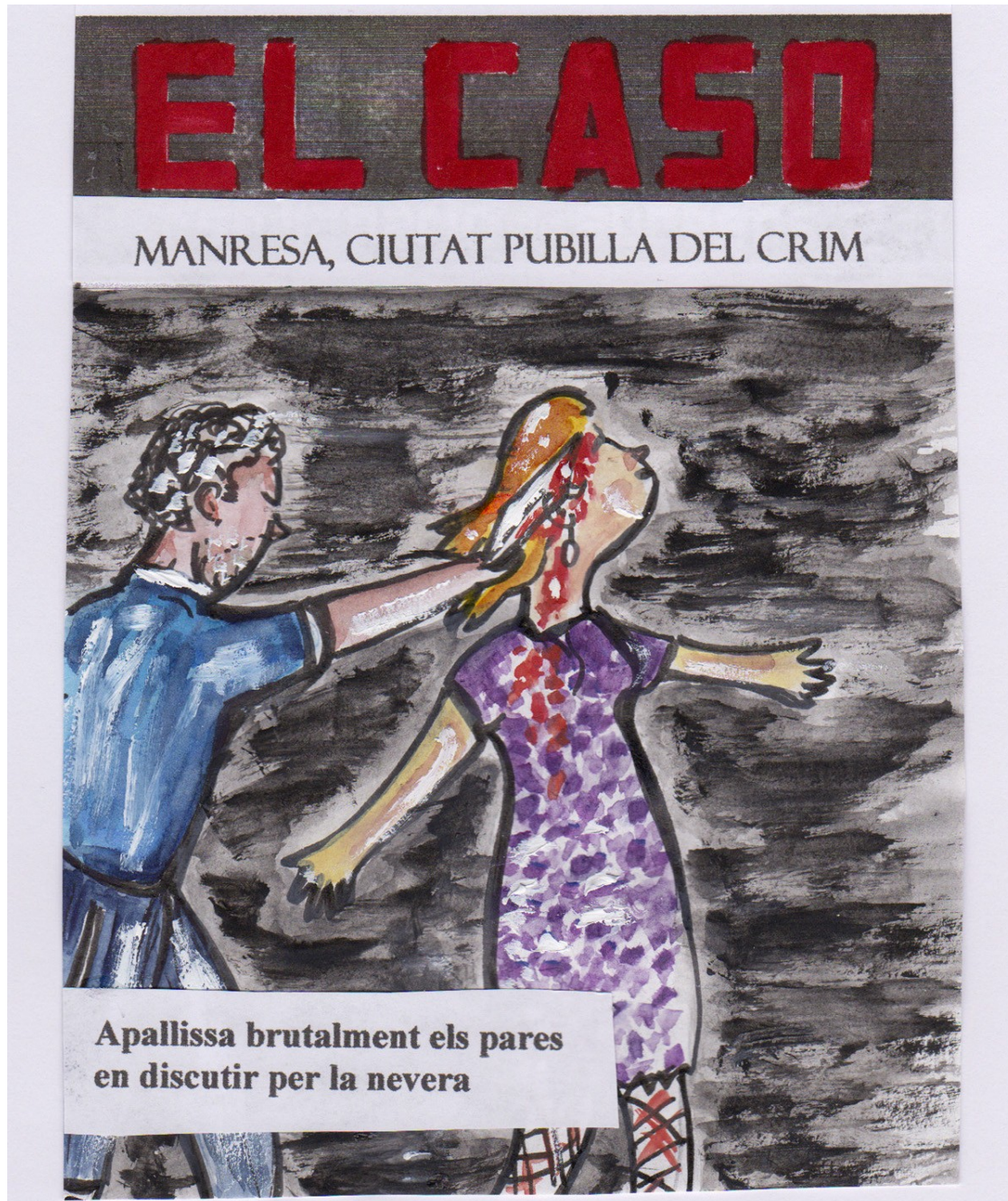

?El Caso manresà

Il·lustració: Laura Estrada.

Qui vulgui reeixir en algun mitjà de comunicació local només ha de recuperar la capçalera d'*El Caso* o del *Por qué?*, aquells setmanaris especialitzats en l'anomenada crònica de successos, i impulsar l'edició d'una publicació diària a Manresa que es faci ressò de les escabrositats i les cafrades

que impregnen el turbulent dia a dia de la quotidianitat local. N'hi hauria prou amb uns quants informadors a cada barri. Especialment al barri antic i a les Escodines. De notícies no en faltarien. Fins i tot es podrien fer dues edicions al dia. En aquest sentit, Manresa és la gallina dels ous d'or de la crònica negra. No sé com la Institució de les Lletres Catalanes no ha habilitat a Manresa una residència d'escriptors de novel·la negra amb crisi creativa o d'inspiració. La notícia dels pares septuagenaris apallissats pel fill perquè li havien recriminat que deixés la nevera oberta és només un de tants episodis foscos en una ciutat sobre la qual ni el mateix Carles Porta trobaria la manera de posar una mica de llum a tanta foscor.